ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 10.6.2016 г.
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Настоящото предложение е за решение на Съвета, което да бъде прието в съответствие с член 218, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), относно сключването, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК).

На 21-вата конференция на страните по РКООНИК (известна като COP 21), състояла се в Париж от 30 ноември до 12 декември 2015 г., беше приет текстът на споразумение относно засилването на глобалните действия в отговор на изменението на климата. Споразумението влиза в сила на 30-тия ден след датата, на която поне 55 страни по Конвенцията с изчислен общ дял от най-малко 55 % в световните емисии на парникови газове депозират своите документи за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване.

В своето съобщение с оценка на въздействието на Парижкото споразумение[1] Комисията заяви, че Парижкото споразумение следва да бъде подписано и ратифицирано възможно най-бързо. Европейският съвет приветства съобщението на Комисията и подчерта необходимостта Европейският съюз и неговите държави членки да успеят да ратифицират Парижкото споразумение възможно най-скоро и навреме, за да бъдат страни по него към момента на влизането му в сила[2]. Като първа стъпка споразумението беше подписано от Комисията и Съвета от името на Европейския съюз и от всички 28 държави членки от тяхно име по време на церемонията по подписването на високо равнище, която се състоя в Ню Йорк на 22 април 2016 г.

Парижкото споразумение отбелязва нов глобален етап за увеличаване на колективните действия в световен мащаб и за ускоряване на глобалния преход към нисковъглеродно общество, което е устойчиво на измененията на климата. Той ще замени подхода, възприет в Протокола от Киото от 1997 г., който съдържа задължения до края на 2020 г. Тези задължения няма да бъдат продължени след 2020 г.

Парижкото споразумение дава възможност за икономическа трансформация, работни места и растеж. То е основен елемент за постигането на по-широките цели за устойчиво развитие, както и на приоритетите на ЕС за инвестициите, конкурентоспособността, научните изследвания, иновациите и енергийния преход.

Парижкото споразумение определя дългосрочна задача от качествен характер за намаление на емисиите в съответствие с целта повишението на температурите в световен мащаб да се ограничи под 2 °C, както и да се полагат усилия то да се задържа на 1,5 °C. За да се постигне тази цел, страните ще подготвят, обявят и поддържат последователни национално определени приноси. От 2023 г. нататък страните ще предприемат на всеки 5 години глобален преглед въз основа на най-новите научни постижения и изпълнението до момента, за да проследяват напредъка и да разглеждат намаляването на емисиите, адаптирането и предоставената подкрепа.

---

[1] COM(2016) 110 от 2 март 2016 г.

[2] Заключения на Европейския съвет от 18 март 2016 г.

В навечерието на своята 21-ва конференция страните по РКООНИК представиха своите планирани национално определени приноси към споразумението. На 6 март 2015 г. Европейският съюз и неговите държави членки бяха първата голяма икономика, която представи своя планиран национално определен принос, като в него са взети предвид рамката за политиките в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г., определена от Европейския съвет през октомври 2014 г.[3], и планът на Европейската комисия за овладяване на изменението на климата в периода след 2020 г.[4] ЕС си е поставил амбициозната цел за намаляване на вътрешните емисии на парникови газове от всички отрасли на икономиката с поне 40 % до 2030 г.

ЕС вече работи по изпълнението на целта за намаляване на емисиите на парникови газове с поне 40 %. Що се отнася до секторите, които са обхванати от схемата за търговия с емисии (СТЕ), на 15 юли 2015 г. Комисията прие предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел по-разходоефективно намаляване на емисиите и увеличаване на инвестициите в нисковъглеродните технологии. С предложението се преследва постигането на горепосочената цел по отношение на секторите, обхванати от СТЕ на ЕС.

Европейският съюз и неговите държави членки изразиха намерението си да действат съвместно при изпълнение на Парижкото споразумение[5], което е отразено в член 4 от Парижкото споразумение. Следователно, в съответствие с параграф 18 от посочения член Съюзът и неговите държави членки отговарят солидарно за подготвянето, обявяването и поддържането на последователните национално определени приноси, които възнамеряват да постигнат, както и за предприемането на вътрешни мерки за намаляване на емисиите, за да постигнат целите на национално определените приноси съгласно параграф 2 от посочения член.

В член 4, параграф 16 от Парижкото споразумение се изисква секретариатът да бъде уведомен за съвместното действие, включително за равнището на емисии, разпределено за всяка от страните в рамките на съответния срок. Съответното равнище на емисии, разпределено на Съюза, обхваща емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО. Съответните равнища на емисии на държавите членки и включването на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката за политиките в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г. ще бъдат определени в бъдещо законодателство.

Норвегия и Исландия са изразили намерение да участват в съвместните действия на Съюза и неговите държави членки. Условията за евентуално участие на Норвегия и Исландия ще бъдат определени в съпътстващо законодателство. Настоящото предложение не засяга начина, по който Норвегия и Исландия ще участват в съвместното действие.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

В съобщението на Комисията от 2 март 2016 г., озаглавено „Пътят от Париж: оценка на въздействието на Споразумението от Париж“, се подчертава, че световният преход към чиста енергия изисква промени в начина на инвестиране и стимули в целия спектър на

[3] Заключения на Европейския съвет от 24 октомври 2014 г.
[4] COM(2015) 81 от 25 февруари 2015 г.
[5] Заключения на Съвета от 18 септември 2015 г.

политиките. Ключов приоритет на ЕС е създаването на устойчив Енергиен съюз, който да осигурява на гражданите сигурно, устойчиво развито, конкурентоспособно и достъпно снабдяване с енергия. За постигането на тази цел е необходима амбициозна дейност в областта на климата и напредък по останалите аспекти на Енергийния съюз.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Рамката за политиките на ЕС в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г. определя амбициозната цел за намаляване на вътрешните емисии на парникови газове от всички отрасли на икономиката с поне 40 % до 2030 г., както и цели за енергията от възобновяеми източници и за енергийната ефективност от поне 27 %[6]. Прилагането на рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. е приоритет в последващите действия във връзка с Парижкото споразумение. По-късно тази година Комисията ще представи предложения за адаптиране на регулаторната рамка на ЕС по отношение на енергийната ефективност и енергията от възобновяеми източници, включително новата структура на енергийния пазар.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Предложението е въз основа на член 192, параграф 1, във връзка с член 218, параграф 6 от ДФЕС. В член 218 от ДФЕС се определя процедурата за водене на преговори и сключване на споразумения между Европейския съюз и трети страни или международни организации. В частност, в параграф 6 от същия член се предвижда, че Съветът, по предложение на Комисията в нейното качество на преговарящ, приема решение, с което разрешава сключването на споразумение от името на Европейския съюз.

В съответствие с член 191 и член 192, параграф 1 от ДФЕС Европейският съюз допринася за постигането, наред с другото, на следните цели: опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда; както и насърчаване, на международно равнище, на мерки за справяне с регионални или световни проблеми на околната среда, и по-специално борбата с изменението на климата.

За изпълнение на тези цели съществува законодателство на Съюза, което ще трябва да бъде преразгледано с оглед изпълнението на Парижкото споразумение, а това може да бъде постигнато единствено чрез законодателни мерки на Съюза.

[6] Целта за енергийна ефективност ще бъде преразгледана до 2020 г. предвид постигането на ниво от 30 % на равнището на ЕС.

2016/0184 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(1) На 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК), състояла се в Париж от 30 ноември до 12 декември 2015 г., беше приет текстът на споразумение относно засилването на глобалните действия в отговор на изменението на климата.

(2) В съответствие с Решение (ЕС) 2016/590 на Съвета от 11 април 2016 г.[7] Парижкото споразумение бе подписано на 22 април 2016 г.

(3) Парижкото споразумение ще влезе в сила на тридесетия ден след датата, към която най-малко 55 страни по РКООНИК с изчислен общ дял от най-малко 55 % от общите емисии на парникови газове депозират своите документи за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване. Страните по РКООНИК включват Съюза и неговите държави членки. В своите заключения от 18 март 2016 г. Европейският съвет подчерта необходимостта Европейският съюз и неговите държави членки да сключат Парижкото споразумение възможно най-скоро и навреме, за да бъдат страни по него към момента на влизането му в сила.

(4) Парижкото споразумение заменя подхода, възприет в Протокола от Киото от 1997 г.

(5) Парижкото споразумение, наред с другото, определя дългосрочна задача в съответствие с целта да се ограничи повишаването на температурата в световен мащаб далеч под 2 °C над равнищата от прединдустриалния период, както и да се полагат усилия то да се задържи на 1,5 °C над тези равнища. За да се постигне тази цел, страните ще подготвят, обявят и поддържат последователни национално определени приноси.

(6) Съгласно Парижкото споразумение от 2023 г. нататък страните ще трябва да предприемат на всеки 5 години глобален преглед въз основа на най-новите научни постижения и изпълнението до момента, за да проследяват напредъка и да разглеждат намаляването на емисиите, адаптирането и предоставената

[7] ОВ L 103, 19.4.2016 г., стр. 1.

подкрепа, и всеки следващ национално определен принос на дадена страна трябва да представлява напредък спрямо нейния валиден към съответния момент национално определен принос и да отразява най-високите ѝ амбиции.

(7) В заключенията на Европейския съвет от 23—24 октомври 2014 г. относно рамката за политиките в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г.[8] бе приета обвързваща цел за намаление с най-малко 40 % на вътрешните емисии на парникови газове до 2030 г. в сравнение с 1990 г. На заседанието на Съвета на 4 март 2015 г. този принос на Съюза и неговите държави членки бе официално одобрен като техен планиран национално определен принос, който на 6 март 2015 г. беше представен на секретариата на РКООНИК[9].

(8) В съобщението, придружаващо предложението за подписването на Парижкото споразумение от страна на Съюза[10], се подчертава, че световният преход към чиста енергия изисква промени в начина на инвестиране и стимули в целия спектър на политиките. Ключов приоритет на ЕС е създаването на устойчив Енергиен съюз, който да осигурява на гражданите сигурно, устойчиво развито, конкурентоспособно и достъпно снабдяване с енергия. За постигането на тази цел е необходима амбициозна дейност в областта на климата и напредък по останалите аспекти на Енергийния съюз[11].

(9) В своите заключения от 18 септември 2015 г. Съветът потвърди, че Съюзът и неговите държави членки възнамеряват да действат съвместно при изпълнение на Парижкото споразумение, и приветства намерението на Норвегия и Исландия да участват в това съвместно действие.

(10) Съвместното действие на Съюза и държавите членки ще бъде договорено своевременно и ще обхваща съответното равнище на емисии, разпределено на Съюза с Директива 2003/87/ЕО, и съответните равнища на емисии на държавите членки.

(11) В член 4, параграф 16 от Парижкото споразумение се изисква секретариатът да бъде уведомен за съвместното действие, включително за равнището на емисии, разпределено за всяка от страните в рамките на съответния срок.

(12) Парижкото споразумение е в съответствие с целите на Европейския съюз за опазване на околната среда, посочени в член 191 от Договора, а именно опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда; защита на здравето на хората; както и насърчаване, на международно равнище, на мерки за справяне с регионални или световни проблеми на околната среда, и по-специално борбата с изменението на климата.

(13) Поради това Парижкото споразумение следва да бъде сключено от името на Съюза,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящето се одобрява от името на Съюза Парижкото споразумение по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, прието на 12 декември 2015 г.

---

8 Документ EUCO 169/14.

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

10 COM(2016) 110 от 2 март 2016 г.

11 COM(2015) 80 от 25 февруари 2015 г.

Текстът на Парижкото споразумение е прикрепен към настоящото решение като приложение I.

Одобрява се също така от името на Съюза поместената в приложение II декларация за компетентност.

Член 2

Председателят на Съвета посочва лицата, упълномощени да депозират от името на Съюза инструмента за ратификация пред генералния секретар на Организацията на обединените нации в съответствие с член 20, параграф 1 от Парижкото споразумение, заедно с декларацията за компетентност.

Член 3

1. Документът на Съюза за ратифициране се депозира при депозитаря.

Държавите членки полагат усилия да предприемат необходимите стъпки с оглед депозиране на техните документи едновременно с документите на Съюза.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за решенията да ратифицират Парижкото споразумение или, в зависимост от обстоятелствата, за вероятната дата на приключване на необходимите процедури.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател